

A Kúria egy friss döntésében a követelÉsvásárlás üzletszerűségét vizsgálta

A Kúria egy friss döntésében (BH.2019.281) ismét elemezte a követelÉsvásárlási tevékenységet és hangsúlyozta, hogy amennyiben megállapítható az üzletszerűség, akkor a tevékenység engedélyköteles.

Az ügy alapját képező eljárásban az egy vállalatcsoportba tartozó külföldi székhelyű vállalkozások hitelekkel vettek fel, melyeket nem törlesztettek. Tartozásaik egy része magyar hitelezőkkel szemben állt fenn. Az ügyben felperesként szereplő fél a vállalatcsoporttal olyan megállapodást kötött, amely a csoport adósságainak átütemezésére irányult a felszámolási eljárások elkerülése érdekében.

Ezt követően felperes a vállalatcsoport egy tagjának több magyar hitelintézettel szemben fennálló követelÉsét megvásárolta. Az MNB által indított piacfelügyeleti eljárás eredményeként az MNB azonnali hatállyal megtiltotta, hogy a felperes az MNB engedélye nélkül követelÉsvásárlási tevékenységet végezzen és bírságot is kiszabott.

Az MNB álláspontja szerint a követelÉsvásárlási tevékenység tényállási elemei Magyarországon valósultak meg, és azt a felperes üzletszerűen végezte. Az üzletszerűség megállapításához a hitelintézeti törvény három együttes feltételt ír elő. A követelÉsvásárlás akkor üzletszerű, ha azt

1. ellenérték fejében, nyereség és vagyonszerzés mellett végzik,
2. előre, egyedileg meg nem határozott ügyletek megkötésére irányul és
3. rendszeres.

Az ügyben ellenérték kikötésére és kifizetésére is sor került és a felperes kifejezetten akként nyilatkozott, hogy a követelÉsvásárlással a célja a vállalatcsoport tekintetében a nyereség realizálása. A bírói gyakorlat szerint ezen elem megvalósulásához nem szükséges tényleges eredmény, nyereség keletkezése.

Az ügyben később indult bírósági eljárás során a bíróság kiemelte, hogy sem a követelések jellemzői, sem pedig az átruházás feltételei (adósok száma, személye, stb.), illetve a szerződő felek nem voltak egyedileg meghatározottak. Az egyes tranzakciókat megelőzően nem volt kifejezett együttműködési megállapodás az átruházók és a felperes között, továbbá a felperes és a vállalatcsoport között kizárólag hitelezői – hitelfelvevői kapcsolat volt. Ennek megfelelően az üzletszerűségnek az előre, egyedileg meg nem határozott ügyletek megkötésére vonatkozó feltétele szintén megvalósult.

A bíróság rámutatott, hogy a rendszeresség, mint tényállási elem is megvalósult, mivel a hat szerződéssel megvásárolt követelésszám megfelel a fogalomnak.

A Kúria rámutatott arra is, hogy noha az ügyben volt külföldi elem, a hitelintézeti törvény alkalmazhatóságát nem a követelésvásárlással érintett adós székhelye, hanem a követelésvásárlási tevékenység lényeges körülményei határozzák meg. Mivel az ügyben a követelések magyarországi székhelyű hitelezőktől jutottak a felpereshez, a szerződések kétséget kizáróan Magyarországon teljesültek.